

regulējums, kurā atļauts bez iepriekšējas atļaujas laist šīs valsts tirgū zāles, kuru cena ir mazāka nekā atļautām zālēm ar līdzīgām iezīmēm

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieņemot un paturot spēkā 2001. gada 6. septembra Zāļu likuma (*Prawo farmaceutyczne*) 4. pantu ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2007. gada 30. marta likumu, ciktāl šajā pantā netiek pieprasīta tirdzniecības atļauja, lai laistu tirgū no ārvalstīm ievestas zāles, kurām ir tādas pašas aktīvās vielas, deva un forma kā zālēm, kurām Polijā ir izdota tirdzniecības atļauja, ja pirmo zāļu cena ir konkurētspējīga salīdzinājumā ar pēdējo zāļu cenām, Polijas Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulu (EK) Nr. 1394/2007, 6. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Polijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 209, 31.07.2010.

Tiesas (virspalāta) 2012. gada 27. marta spriedums (Højesteret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Post Danmark A/S/Konkurrencerådet

(Lieta C-209/10) (¹)

(EKL 82. pants — Dominējošā stāvoklī esošs pasta uzņēmums, kuram ir pienākums sniegt universālo pakalpojumu, piegādājot konkrētus adresētos pasta sūtījumus — Zemas cenas piemērošana konkrētiem konkurenta bijušajiem klientiem — Pierādījumu neesamība attiecībā uz nodomu — Cenu diskriminācija — Zemas un selektīvas cenas — Konkurenta faktiskā vai eventuāla izstumšana (no tirgus) — Ietekme uz konkurenci un līdz ar to — uz patērētājiem — Objektīvs pamatojums)

(2012/C 151/06)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Post Danmark A/S

Atbildētājs: Konkurrencerådet

Klātesot: Forbruger-Kontakt a-s

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Højesteret — EKL 82. panta (jaunajā redakcijā — LESD 102. pants) interpretācija —

Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Pasta uzņēmums, kas atrodas dominējošā stāvoklī un kam ir pienākums izplatīt adresētas vēstules un pakas, un kas piekopj selektīvu bezadresāta sūtījumu izplatīšanas cenu samazināšanu tādā mērā, ka tās ir zemākas nekā tā kopējās vidējās izmaksas, bet augstākas nekā tā vidējās papildu izmaksas par vienu preces vienību — Ļaunprātīga rīcība, kuras mērķis ir konkurenta likvidēšana

Rezolutīvā daļa:

EKL 82. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka zemo cenu politika, ko dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums piemēro konkrētiem bijušajiem konkurenta lielākajiem klientiem, nevar tikt uzskatīta par ļaunprātīgu no tirgus izstumšanas praksi tikai tādēļ vien, ka cena, ko šis uzņēmums ir piemērojis vienam no šiem klientiem, ir zemāka par šai darbībai raksturīgajām kopējām vidējām izmaksām, bet lielāka par šai darbībai raksturīgajām vidējām papildu izmaksām, kas tikušas novērtētas procedūrā, uz kuru ir balstīta pamatlieta. Lai novērtētu, vai tādos apstākļos, kādi ir minētajā lietā, pastāv pret konkurenci vērsta iedarbība, ir jāpārbauda, vai šīs cenu politikas rezultātā, kaitējot konkurencei un līdz ar to arī patērētāju interesēm, bez objektīva pamatojuma faktiski vai eventuāli šis konkurents netiek izstumts no tirgus.

(¹) OV C 179, 03.07.2010.

Tiesas (piektā palāta) 2012. gada 29. marta spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-243/10) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Atbalsts viesnīcu nozarei Sardīnijas reģionā — Atgūšana)

(2012/C 151/07)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Grespan un B. Stromsky)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāvis, un P. Gentili, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu pasākumu neveikšana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2008. gada 2. jūlija Lēmuma 2008/854/EK par valsts atbalsta shēmu "1998. gada Reģionālais likums Nr. 9 — atbalsta N 272/98 nepareiza izmantošana" (C 1/04 (ex NN 158/03 un CP 15/2003)) (izziņots ar dokumenta numuru C(2008) 2997; OV L 302, 9. lpp.) 2., 3. un 4. panta prasības

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā neveicot vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu, kas saņemts saskaņā ar atbalsta shēmu, kas ar Komisijas 2008. gada 2. jūlija Lēmumu 2008/854/EK par valsts atbalsta shēmu "1998. gada Reģionālais likums Nr. 9 — atbalsta N 272/98 nepareiza izmantošana" (C 1/04 (ex NN 158/03 un CP 15/2003)) ir atzīta par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu, Itālijas Republika nav izpildījusi šī lēmuma 2. un 3. pantā paredzētos pienākumus;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 209, 31.07.2010.

Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 29. marta spriedums (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Véleclair SA/Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat

(Lieta C-414/10) (¹)

(PVN — Sestā Direktīva — 17. panta 2. punkta b) apakšpunkts — Nodokļa uzlikšana no trešās valsts importētai precei — Valsts tiesiskais regulējums — Tiesības uz importam piemērojamā PVN atskaitīšanu — Nosacījums — Nodokļa maksātāja faktiski veikta PVN samaksa)

(2012/C 151/08)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Véleclair SA

Atbildētājs: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Conseil d'État — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par aproģizējuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 17. panta 2. punkta b) apakšpunkta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru importam piemērojamā pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanas tiesības ir pakļautas nosacījumam, ka nodokļu maksātājs šo nodokli patiešām ir samaksājis

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par aproģizējuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 17. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka

saskaņā ar to dalībvalsts tiesībām uz importam piemērojamā PVN atskaitīšanu nevar piemērot nosacījumu par faktiski veiktu minētā nodokļa iepriekšēju samaksu.

(¹) OV C 301, 06.11.2010.

Tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 29. marta spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/3M Italia SpA

(Lieta C-417/10) (¹)

(Tiešie nodokļi — Tiesā, kura nodokļu jomā pieņem nolēmumu pēdējā instancē, izskatīšanas stadijā esošu tiesvedību izbeigšana — Tiesību ļaunprātīga izmantošana — LES 4. panta 3. punkts — Līgumā garantētās brīvības — Nediskriminācijas princips — Valsts atbalsts — Pienākums nodrošināt Savienības tiesību efektīvu piemērošanu)

(2012/C 151/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Atbildētāja: 3M Italia SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Corte suprema di cassazione — Sabiedrību ienākuma nodoklis — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru attiecībā uz sabiedrībām ir paredzētas dažādas nodokļu par dividendēm likmes atkarībā no šo sabiedrību reģistrācijas vietas — Komercedarbība, kas iekļauj Itālijā un ārvalstīs reģistrētu sabiedrību līdzdalību — Administratīvās iestādes lēmums piemērot nodokļus, kas tiek attiecināti uz ārvalstīs reģistrētām sabiedrībām — Tiesību ļaunprātīgas izmantošanas jēdziens, kas definēts lietā C-255/02 Halifax u.c. — Piemērojamība arī tādās nesaskaņotā nodokļu jomās kā tiešie nodokļi

Rezolutīvā daļa:

Savienības tiesības, it īpaši tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma princips, LES 4. panta 3. punkts, LESD garantētās brīvības, nediskriminācijas princips, valsts atbalsta jomā pastāvošās tiesību normas, kā arī pienākums nodrošināt Savienības tiesību efektīvu piemērošanu, ir interpretējamas tādējādi, ka tādā ar tiešajiem nodokļiem saistītā lietā kā pamatlīti tās pieļauj tāda valsts tiesību noteikuma piemērošanu, ar kuru tiesā, kura nodokļu jomā pieņem nolēmumu pēdējā instancē, paredzēts izbeigt izskatīšanas stadijā esošās